

Folketingets Ligestillingsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sim@sim.dk
www.sim.dk

Sagsnr.
2016 - 8209

Folketingets Ligestillingsudvalg har d. 31. oktober 2016 stillet følgende spørgsmål nr. 13 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares.

Doknr.
412015

Spørgsmål nr. 13:

Dato
28-11-2016

”Ministeren bedes redegøre for hvordan processen forløber, når henholdsvis kommunale krisecentre og centre der er selvejende institutioner har behov for at udvide og skabe flere pladser. Herunder hvilke godkendelser der kræves, og hvordan processen er i forhold til de økonomiske rammer.”

Svar:

Indledningsvis bemærkes, at det er driftsherren for et krisecenter, der som udgangspunkt træffer beslutninger om centerets driftsforhold, herunder om der skal foretages en udvidelse af antallet af pladser og om de økonomiske rammer for tilbuddet. Dette gælder uanset, om der er tale om et offentligt eller et privat, herunder et selvejende, krisecenter.

Hvis et krisecenter, der drives som selvejende institution, har driftsoverenskomst med en kommunalbestyrelse eller et regionsråd, vil driftsoverenskomsten kunne indeholde bestemmelser om kommunalbestyrelsens eller regionsrådets indflydelse på både beslutninger om f.eks. kapacitetsudvidelser og om fastsættelse af de økonomiske rammer.

For krisecentre, der drives af regionale driftsherrer, gælder det, at en udvidelse af antallet af pladser i udgangspunktet skal aftales i forbindelse med kommunalbestyrelser og regionsråds indgåelse af den årlige rammeaftale på det sociale område og det almene ældreboligområde.

Krisecentre er omfattet af kravet om godkendelse og tilsyn fra socialtilsynene efter lov om socialtilsyn. Det følger således af § 5, stk. 2, i lov om socialtilsyn, at socialtilsynets godkendelse er en betingelse for at kunne indgå i den kommunale forsyning.

Hvis driftsherren for et krisecenter, jf. ovenstående, har besluttet, at krisecenteret skal udvides for at skabe flere pladser, vil der kunne være tale om, at der enten skal foretages en helt ny godkendelse af tilbuddet, eller en delvis ny godkendelse på grund af væsentlige ændringer i godkendelsesgrundlaget.

Det er udgangspunktet, at tilbuddet selv søger om socialtilsynets godkendelse, herunder om godkendelse af en udvidelse af kapaciteten.

Ved godkendelsen skal socialtilsynet tage stilling til, om det er sandsynligt, at tilbuddet fortsat vil kunne levere den fornødne kvalitet i indsatsen ud fra en samlet vurdering af de temaer, der fremgår af socialtilsynslovens § 6, stk. 2, og kvalitetsmodellen, jf. § 5, stk. 1, i bekendtgørelsen om socialtilsyn.

For så vidt angår de økonomiske rammer, finansieres kvindekrisecentrene gennem opkrævning af takstbetaling hos de kommuner, som er handlekommune for de indskrevne kvinder. Det er således kvindens handlekommune, som betaler for opholdet efter de givne døgn takster. Staten yder refusion på 50 pct. af kommunens opholdsudgifter.

Takstberegningen sker i henhold til bekendtgørelsen om beregning af takster og betaling for visse ydelser og tilbud efter serviceloven, hvoraf det fremgår, at beregningen skal ske på baggrund af de samlede langsigtede gennemsnitsindtægter og -omkostninger ved levering af ydelsen eller drift af tilbuddet. I takstberegningen indgår blandt andet de direkte og indirekte driftsomkostninger, som for eksempel løn, udvikling og uddannelse, bygnings- og lokaleomkostninger med videre.

Hvis et krisecenter ønsker at udvide kapaciteten med flere pladser, vil en sådan udvidelse således indgå i takstberegningen.

Det bemærkes, at nogle krisecentre herudover også modtager økonomisk støtte fra private til for eksempel renovering og udvidelse af kapaciteten ved flere pladser.

Med venlig hilsen
Karen Ellemann